

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/231/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816202956
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7816202956.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členov senátu JUDr. Ladislava Cakociho a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 37 927 795, proti žalovanému Jánovi Hroncovi Kuzmovi, nar. 8.3.1948, bytom v Rožňave, Zariadenie pre seniorov Juraja Schoppera, Huta 3451, zastúpeného JUDr. Vladimírom Stankom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Košiciach, Obrody 25, o zaplatenie 2.253,92 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 26. apríla 2018 č.k. 5C/56/2016 - 99 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v jeho vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania a vec v rozsahu zrušenia v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi 1.867,73 eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1.867,73 eur od 16.3.2016 do zaplatenia, konanie o zaplatenie istiny vo výške 386,19 eur s príslušenstvom zastavil a žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi 83 % trov konania s tým, že o výške trov rozhodne po právoplatnosti rozsudku osobitným uznesením.

2. Rozhodol tak o nároku žalobcu na zaplatenie istiny 2.253,92 eur s príslušenstvom, odôvodneného v žalobe tvrdením, že žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy a jeho platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch jeho právneho predchodcu - Všeobecná úverová banka, a.s. Bratislava, pričom „pred odstúpením na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu X.X.XXXX nový výpis z bankovej knihy, s konečným stavom ku dňu X.X.XXXX, obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihladením na vykonané úhrady žalovaného s končeným zostatkom na úhradu vo výške 2.253,92 eur“.

3. V odôvodnení súd uviedol, že „vo veci vykonal dokazovanie zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. a s výpisom z účtu klienta a na základe toho rozhodol v zmysle ust. § 483/2001 Z.z. o bankách a to tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Dôvodil, že „Zo žiadosti o aktivácii Bankomatky Quatro zo dňa X.X.XXXX vyplýva, že právny predchodca žalobcu dňa 04.01.2012 súhlasil s vydaním platobnej karty pre žalovaného. Z výpisu z Bankomatky Quatro zistil, že mal úverový rámec vo výške 900 eur, pričom na karte mal debet 2.253,92 eur. Vzhľadom na to, že žalobca zobral žalobu späť ohľadom sumy 386,19 eur, súd žalovaného zaviazal k zaplateniu rozdielu vo výške 1.867,73 eur.“

4. Výrok o zastavení konania odôvodnil poukazom na § 154 ods. 1 CSP a skutočnosť, že žalobca vzal žalobu ohľadom sumy 386,19 späť.

5. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 2 CSP s odôvodnením, že žalovaného zaviazal nahradiť trovy konania vo výške 83 %, pretože žalobca mal v tomto pomere úspech v konaní.

6. Proti vyhovujúcemu výroku tohto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Označiac rozsudok v jeho napadnutej časti Okresného súdu v Rožňave zo dňa 26.4.2018 za nezákonný, navrhol ho zrušiť a žalobu zamietnuť. Poukazom na čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 Dohovoru, ako i viaceré súdne rozhodnutia (IV. ÚS 115/03, II. ÚS 410/06), citujúc rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 4Cdo/146/2008 z 31.7.2008 a znenie § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka, žalovaný súdu prvej inštancie žalovaný vytkol, že sa nezaoberal jeho námietkami o premlčaní pohľadávky žalobcu. Zopakoval, že dňa X.X.XXXX uzavrel žalobca so žalovaným zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty s tým, že ku dňu vystavenia výpisu účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 900 eur a bol povinný platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 30 eur, a tak v danej veci začala u žalovaného plynúť premlčacia lehota v deň, keď ako povinný po prvý raz porušil svoju povinnosť. Zdôraznil, že premlčacia lehota začala plynúť dňa X.X.XXXX, keď žalovaný po prvý raz porušil svoju povinnosť, uplynula dňa 4.5.2015, a preto žalobca podal žalobný návrh dňa 12.4.2016 po uplynutí premlčacej doby.

7. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvej inštancie potvrdil ako vecne správny v celom rozsahu a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania žalobcovi. Uviedol, že sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie. Mal za to, že žalovaný vo svojom odvolaní neuviedol skutočnosti, ktoré by spochybňovali jeho nárok, ktorý je dôvodný a preukázaný.

8. Odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie je prípustné bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu danom § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre potvrdenie a ani pre zmenu rozsudku, ale rozsudok je potrebné v jeho odvolaní napadnutej časti zrušiť. Súd prvej inštancie zaťažil rozhodnutie v tejto časti a konanie mu predchádzajúce tzv. inou vadou, nakoľko svojim nesprávnym postupom znemožnil žalobcovi i žalovanému realizáciu procesných práv, priznaných stranám sporu v civilnom sporovom konaní za účelom ochrany práv, a to v takej miere, že tým došlo k porušeniu práva žalobcu i žalovaného na spravodlivý proces, ku ktorej vade je povinný prihliadať odvolací súd aj z úradnej povinnosti.

9. Z obsahu odôvodnenia rozsudku totiž vyplýva, že súd prvej inštancie svoj vyhovujúci výrok odôvodnil bez ďalšieho jedine poukazom na to, že žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy ani po viacerých pokusoch na obnovenie jeho platobnej disciplíny a preto po vykonaní dokazovania rozhodol v zmysle zákona č. 483/2001 o bankách.

10. Takéto zovšeobecnené stručné odôvodnenie vyhovujúceho výroku, bez uvedenia konkrétnych záverov súdu, vyplývajúcich zo skutkového stavu zisteného v prejednávanom spore, ako i bez akejkoľvek zmienky o žalovaným vznesenej námietke premlčania žalobcom uplatneného peňažného nároku, odvolací súd považuje za nedostatočné, neúplné, a už z tohto dôvodu nesprávne. V odôvodnení tejto časti rozhodnutia totiž akékoľvek ďalšie úvahy súdu absentujú a nevyplýva z neho ani aký záver súd učinil o skutkovom stave, t.j. aké logicky prepojené dielčie skutkové zistenia učinil z tých dôkazov, z ktorých čerpal pri svojom rozhodovaní, a prečo. Pretože skutková právna veta, ako sumarizácia právne relevantných skutkových zistení, je množinou informácií zistených v civilnom súdnom procese, ku ktorej súd vyhľadáva príslušné pravidlo správania, bolo nutné, aby bola úplná a aby o jej validite súd nemal pochybnosti. Súd totiž mohol pristúpiť k aplikácii danej právnej normy až v procesnej situácii, kedy zistil relevantný skutkový stav a následne v tomto smere podať zreteľný a zrozumiteľný výklad o tom, z akého právneho ustanovenia či právnych ustanovení vychádzal a z akého dôvodu pod tieto ustanovenia nakoniec podradil zistený skutkový stav veci. Pretože súd si túto povinnosť nesplnil, dochádza k nepreskúmateľnosti jeho rozhodnutia, ktoré takto nespĺňa požiadavku ustanovenia § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

11. Za takejto situácie je nutné uzavrieť, že týmto nesprávnym procesným postupom súd znemožnil žalovanému (i žalobcovi), aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Vzhľadom na povahu vytknutej vady konania pred súdom prvej inštancie sa odvolací súd už ďalej nemohol zaoberať samotnou podstatou veci, resp. sa ňou ani zaoberať nemohol, keďže odvolací súd nemá podklad pre posúdenie vecnej správnosti záveru súdu prvej inštancie. Za tohto stavu preto odvolací súd nie je ani oprávnený pre účely eventuálnych vlastných skutkových záverov bez ďalšieho hodnotiť vykonané dôkazy a posúdiť sám žalovaným vznesenú námietku premlčania.

12. Preto odvolací súd rozsudok v jeho vyhovujúcom výroku zrušil v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP spolu s akcesorickým výrokom o trovách konania a vec vrátil v rozsahu zrušenia súdu prvej inštancie na nové konanie a nové rozhodnutie. Výrok rozsudku o zastavení konania ohľadom zaplataenia istiny 386,19 eur s príslušenstvom nebol napadnutý odvolaním, preto nadobudol právoplatnosť.

13. Po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne o zostávajúcej časti nároku žalobcu na zaplataenie istiny 1.867,73 eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1.867,73 eur od 16.3.2016 do zaplataenia opätovne rozhodnúť, až potom, ako dôsledne vyhodnotí vykonané dôkazy, najmä písomnú zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty, výpisy z účtov klienta, a to aj vo vzťahu k námietkam žalovaného, predneseným v priebehu konania na súde prvej inštancie i v tomto odvolacom konaní, v prvom rade sa pritom zaoberať námietkou premlčania nároku žalobcu, ktorú vzniesol žalovaný. Rozhodnutie potom náležite odôvodniť v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP a dôsledne a presvedčivo sa súčasne vysporiadať so všetkými skutkovo a právne relevantnými otázkami riešenými v spore, vrátane námietok žalovaného.

14. Keďže v ďalšom konaní po zrušení rozsudku vzniknú ďalšie trovy, odvolací súd zrušil aj výrok o nároku na náhradu trov konania sporových strán, preto povinnosťou súdu prvej inštancie bude o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania, opätovne rozhodnúť v novom rozhodnutí (§ 396 ods. 3 CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).